

Yksi koronavuosi takana, toinen alkamassa, jonkinlainen rauha häämöttämässä edessä. Ehkä.

Jatkaessani kotona istumista, neljän seinän sisällä olemista, alkaa tietokoneeni ruutu muuttua hieman liiankin tutuksi. Editseni vilisevät nettisivut, videot, zoomit sekä muut online-tapaamiset ja -workshopit ovat alkaneet rakentaa uutta unviersumia, a paraller-universe, sitä jotain "toista".

"Take your space, claim it, move through it", sanotaan aina kaikilla tanssitunneilla. Pitää ottaa liike tilassa haltuun. Olenkin nyt päättänyt ottaa haltuun oman soppeni tästä uudesta digitaalisesta maailmasta, joka koronan vuoksi kasvaa kasvamisestaan.

Näiden kahden kuukauden aikana aion perehtyä nettisivujen tekemiseen. Aion käydä läpi omat esitykseni, videoni, kirjoitelmani ja muistiinpanoni – oman taiteelliseni työni arkistot – ja näiden pohjalta, sekä kanssa, luoda omat nettisivuni, taiteilijasivuni, joka tulee luultavasti olemaan entistä tärkeämpi asia omata tässä digitaalisuuden aikakaudessa. Koska en ole ennen luonut nettisivuja, näen tämän myös mahdollisuutena oppia jotain uutta, kasvattaa omaa taidollista pääomaani. Tämä sivu ei myöskään tule olemaan vain digitaalinen ansioluettelo, vaan myös alusta minulle itselleni oman taiteellisen työni jakamiseen sekä itsereflektointiin. Paikka, jossa voin jakaa ajatuksiani tanssista ja taiteesta.

Koska taiteellinen työskentelyni ei käsitä ainoastaan tanssia ja liikettä, vaan myös (luovaa) kirjoittamista ja (akateemista) tutkimista, olen kaivannut tilaa, jossa myös nämä ulostulot löytäisivät paikkansa. Haluankin luoda digitaalisen tilan, joka toimii kotisivunani, mutta myös esimerkiksi blogin lailla antaa minulle mahdollisuuden julkaista kirjoituksiani. Meillä tanssijoilla on niin paljon kerrottavaa ja jakaminen ainoastaan rikastaa, se ei ota meiltä pois. Toiveeni olisi oman jakamiseni kautta tuoda edes hieman läpinäkyvyyttä tanssiskeneen ja siinä velloviin ajatuksiin ja tietotaitoihin.

Filosofi Esa Saarinen on YouTubesta löytyvässä, vuoden 2019 Aalto yliopiston luentosarjassaan "Filosofia ja systeemijättelu" painottanut ajattelun ajattelua. Kuinka "tärkeämpää kuin uusi tieto on ajattelun liike" ja kuinka ei tulisi pysähtyä, vaan yrittää aktivoida itsensä ja kapasiteettinsa. Hän myös tuo esille hyvin suomalaisen mentaliteetin, jossa "sillä mennään, mitä on käsillä".

Nämä ajatukset resonoivat päässäni visualisoidessani tätä uutta digitaalis-taiteellista työtäni. Kerään ulottuvilleni kaiken, mitä käsilläni on (videot, muistiinpanot, kirjoitelmat ja

lippuslappuset). Tällä hetkellä tämä myös käsittää lähinnä oman menneeni, tulevaisuuden näyttäytyessä niin epävarmana. Nämä komponentit tuon nyt tähän uuteen ajattelun tilaan. Tilaan, jossa on sopukoita myös kysymyksille, ajattelulle ja epävarmuudelle. En siis pysähdy, vaan aktivoin itseni ja toivon, että aktivoimalla itseni menneellä, avautuu eteeni uusi tulevaisuus.

Koska minulla ei nuorena tekijänä ole vielä paljoa kokemusta, enkä ole sitä voinut pandemian ajan myöskään kerryttää, koen, että laadukkaat, laajat kotisivut voisivat olla merkittävä tekijä tulevaisuuteni kannalta. Näin minulla on pysyvä, jatkuvatila, johon voin koota tietotaitoni ja ajatukseni tulevaisuutta varten.